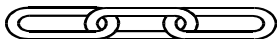

Patriarken

ORGAN FOR LEIR NR. 8 VESTFOLD I.O.O.F. NR. 1. Årgang 39 - påske 2009

Gjør
mot
andre
det
du
vil
at
andre
skal
gjøre
mot
deg

Fra Hovedpatriarkens telt. PATRIARKER:

Det apostelen Paulus skriver i 1.korinterbrev står for meg som noe av det vakreste og viktigste som står skrevet i Bibelen.

Særlig avslutningen gir en fantastisk åndelig følelse:

*"Ennå erkjenner jeg bare sannheten i glimt –
i sin tid skal jeg erkjenne Gud helt, som han kjenner meg.*

*Til da består de tre: tro, håp og kjærlighet
Men høyst blant dem er kjærlighet."*

Jo mer jeg har lest om Paulus, jo vanskeligere har jeg hatt for å forstå han. Mennesket Paulus forsvinner i et hav av doktoravhandlinger på den ene siden, og usannsynlige helgenlegender på den andre side. Hvem var Paulus?

Angiveren og forfølgeren fra Damaskus? – Kverulanten? – Storskryteren? Den gamle trette reisepredikanten som fra fengslet i Rom skrev etter den varme kappen sin som han savnet så sårt? Var han bare en åndelig innskrenket håndverker (teltmaker), en velmenende legpredikant, eller en hardbalen forstokket fariseer, som nok hadde skiftet tro men ikke fariseismens karakteristika? Eller var han en utrettelig, men særdeles provinsiell amatørterner, som gjorde seg til latter for sine håpløse meninger da han fikk sjansen til å tale på Areopagos, Athens fineste talerstol. Det er få som vet noe om Paulus uten at de fleste vet det var han som nektet kvinnene adgang til talerstolen.

Når vi leser om han i Apostlenes gjerninger oppdager vi hvor spennende hans liv må ha vært. Han opplevde 10 ganger mer enn en moderne spionhelt, og han hadde ingen moderne våpen, biler eller andre hjelpemidler til å hjelp mot uforutsette begivenheter.

Minst fem ganger ble han pisket. Han bar merker etter steining. Hans flukt over muren i Damaskus var like dramatisk som handlingen omkring Berlinmuren i «Spionen som kom inn fra kulden.» Skipet som skulle føre han til Rom, kom ut i storm og havarerte. Da de drev om på et stormpisket Middelhav, var det fangen Paulus med dødsdom over seg, som holdt motet oppe både blant sjøfolk og passasjerer. Han våget seg inn i løvens hule, Jerusalem, hvor han ville blitt drept hvis de ledende religiøse lederne hadde fått rede på det. Han vannsmektet i fengslet i Rom, men nevner ikke stort mer om det, enn at han gjerne vil få tilsendt kappen sin som han savnet. Paulus led til slutt martyrdøden i Rom. Han ble ført ut Via Ostensis hvor hallshuggingen skjedde ved den tredje milepæl, på et sted som heter Aqua Salvia (de salviske kildene.) Tradisjonen sier at da Paulus ble halshugget gjorde hodet hans tre hopp bortover bakken og der sprang det opp vann fra tre kilder. Stedet heter i dag Tre Fontane (De tre kilder.) Det er bygget en kirke og et kloster over stedet. Trapistene eier kirken og klosteret. De ber 11 timer om dagen, og får ikke samtale med hverandre, men må bare mumle fram -

Memento Mori.

Olav Skib

HP

Paulus

**Følgende Patriarker vil bli forfremmet til
Den Gyldne Leveregels grad (DGL)
i Leir nr. 8 Vestfold
Torsdag den 2. april 2009**

Boberg Bjørn-Vidar	15 Kongshaug
Larsen Arild	15 Kongshaug
Rosø Kjell Lauritz	26 Svenør
Johansen Rolf	27 Kong Sverre
Berge Nils Atle	40 Vern
Skåre Per Olai	40 Vern
Sletner Arne	40 Vern
Carlsen Freddy Helge	48 Færder
Dal Tor Vågnes	48 Færder
Hasaas Arne	48 Færder
Asbjørnsen Kåre Sigurd	85 De Tre Holmer
Matre Åge Helge	85 De Tre Holmer
Jacobsen Ståle Mainor	117 Oseberg
Halvorsen Reidar	120 Colin Archer
Karlsen Egil Lorang	120 Colin Archer

**Før et leirmøte da den syvarmede
lysestaken ble satt frem,**

ble det diskutert blant Patriarkene hvilken symbolsk betydning den syvarmede lysestaken egentlig har. Er det ett lys for hver ukedag eller? Selv har jeg gått og fundert på dette, og jeg tror svaret på dette finnes i Johannes Åpenbaring 1. 10-20. Da Johannes var på øya Patmos, dit han var kommet på grunn av Guds ord og vitnesbyrdet om Jesus. "På Herrens dag kom ånden over meg, og jeg hørte en mektig røst bak meg, med klang som fra en basun. Og den sa:

Det du får se, skal du skrive i en bok og sende den til de sju menighetene: Efesos-Smyrna-Pergamon-Tyatira-Sardes-Filadelfia-og Laodikea. Jeg vendte meg om for å se ham som talte til meg. Da så jeg sju lysestaker av gull, og midt i mellom lysestakene en som var lik en menneskesønn, kledd i fotsid kjortel og et belte av gull om brystet. I sin høyre hånd holdt han sju stjerner, og fra hans munn gikk det ut et skarpt tveegget sverd. Ansiktet var som solen, når den skinner av all sin Kraft. Da jeg så ham, falt jeg som død om for føttene hans. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: Så skriv det du har sett, det som nå er og det som heretter skal komme. Og dette er hemmeligheten med de sju stjerner som du så i min høyre hånd, og de sju lysestaker av gull: De sju stjerner er englene for de sju menigheter, og de sju lysestaker er menighetene selv.

**Eks Storrepr.
Knut Eriksen Loge nr. 27 Kong Sverre**

Vi er så heldige å ha flere nye faddere, derfor tillater vi oss å gjenta

Huskeliste for nyblivne faddere:

En ny bror vil være full av inntrykk. Han vil føle seg usikker på hvordan alt fungerer i dette nye miljøet som han er blitt en del av.

Som nyslått fadder skal du hjelpe og veilede ham slik at han blir trygg på vår omgangsform og føler seg inkludert fra første dag.

På innvielsesdagen

- Du henter ham hjemme i god tid og kontrollerer at antrekket er korrekt.
- Dere møter i vår salong ca kl 1910 og du venter der sammen med ham. EksOM og Sekr. kommer ned og veileder videre.
- Under brodermåltidet er det vanlig (men ingen betingelse) at en av fadderne og en resipiend sier noen ord, kfr. med UM om dette.
- Resipienden er gjest ved taffelet og skal ikke betale for dette.

Videre i logelivet

- Snakk med ham før hvert møte og hver klubbaffen.
- Informer om antrekk.
- Repeter kjennings tegn og aktuelle hilsetegn.
- Fortell hva som skal skje - møte/klba/måltid.
- Alle møter åpner i Troskapsgraden.
- Må han gå ut under møtet? Kfr. med OM.
- Hjelp ham til å bli kjent med alle brødrene på ettermøter/klba.
- Ved gradspassing DGVG og DEKG er det vanlig med et enkelt måltid i spisesalen, men ingen taler.
- Under brodermåltidet ved DHS grad er det vanlig (men ingen betingelse) at en fadder og en av resipiendene sier noen ord, kfr. med UM.
- Resipiendene er æresgjester ved måltidene, og betaler ikke for disse.
- Be ham delta i utviklingsprogrammet. Da vil han få utdypende informasjon om logelivet og hver grad spesielt.

Det er alle brødrenes ansvar å få nye brødre til å føle seg velkommen i vår krets.

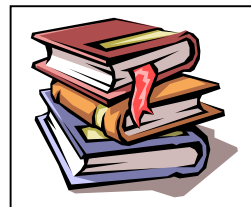
Hver gang en ny bror går hjem fra logen skal han ha et sterkt ønske om snart å komme tilbake.

Ovenstående spalte er sakset fra Færderblink nr.3- 2009. Patriarkens Red. fant innholdet i denne artikkel så nyttig at den fortjente en plass i "Patriarken"

Møt så ofte du kan !

Når feirer vi påske og hvorfor!

påske – beregning av påskesøndag

Regelen

Regelen for fastsettelse av påskefesten ble gitt ved kirkemøtet i Nikaia år 325 e.Kr. Den ble presist utformet av Dionysius Exiguus på 500-tallet: Påskesøndag skal være første søndag etter den første fullmåne etter 20. mars. Påsken retter seg etter den sykliske måne (en tenkt måne som beveger seg med jevn hastighet) og ikke etter den virkelige. Den tidligste dato påskesøndag kan falle på er 22. mars (dette inntraff sist 1818 og vil gjenta seg 2285), den seneste 25. april (dette fant sist sted 1943 og vil gjenta seg 2038).

Påsken ble den første kristne høytid, da den feires til minne om Jesu lidelse, død og oppstandelse under den jødiske påsken i Jerusalem. Opprinnelig ble festen feiret samtidig med jødernes pesach, men ble etter hvert lagt til søndag, dagen for Kristi oppstandelse. På kirkemøtet i Nikea i 325 ble det bestemt at påsken skal feires på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn. I vår tid er det flere ganger foreslått å legge påsken til en bestemt søndag, uavhengig av måneåret, f.eks. første søndag i april. De ortodokse kirker i Øst-Europa går ut fra en annen beregning når det gjelder tiden for påskehøytiden, slik at deres påske som regel faller senere enn påsken i Vest-Europa.

Palmesøndag

Søndag før påske, feires til minne om Jesu inntog i Jerusalem. Ridende på et esel ble Jesus hyllet som en konge av folket, som strødde palmegrener på veien til ære for ham (Matt 21, 1–11).

Skjærtorsdag

Torsdag (av norrønt skira, 'rense') i den stille uke før påske, den kirkelige festdag til minne om innstiftelsen av nattverden, da Jesus også vasket disiplenes føtter. I gammel tid ble de som var satt i bann, offentlig tatt opp igjen i kirkens samfunn på denne dagen, og det er trolig dette som har gitt dagen dens navn.

Langfredag

Fredag før påske, er dagen til minne om Kristi død. Den er bots- og fastedag, og fra middelalderen av er det holdt en egen gudstjeneste på denne dagen, som er forskjellig fra den vanlige messen, særlig ved at det ikke innvies nye nattverdselementer. I Den norske kirke er liturgien denne dagen enklere enn vanlig; det er den eneste dagen den liturgiske fargen svart kan velges. Det prekes over Jesu lidelseshistorie, som leses i sin helhet (Matt 27).

Påskeaften

Kvelden før påskedag; påsken ble tidlig feiret som våkenatt fra lørdag kveld til søndag morgen. Lyssymbolikken ble markert med lys i og utenfor kirkene, og ble et viktig aspekt ved påskefeiringen, som et tegn på at «Kristus er lys». Tradisjonelt var dette siste dag i fasten.

Påskedag (første)

Dagen da Jesus stod opp fra de døde, oppstandelsen som hele den kristne verden bygger sin tro på. Påskemorgen kom kvinnene som skulle stille Jesu legeme til graven og fant den tom (Luk 24, 1–12). Påskemorgenens gudstjeneste er fortsatt høydepunktet i de store kirkenes påskefeiring. Andre påskedag er første mandag etter første påskedag.

Påskeuken

Festuken som kirken feirer mellom påskedag og 1. søndag etter påske, i Norge ofte en feilaktig betegnelse for uken før påske, den såkalte «stille uke».

(Kilde Store Norske Leksikon, nettutgave 2009)

Larvikspeiderne åpnet Lifjell for turisme.

Deler av det "fremragende?" sangkor.

Andakt 1. påskedag 1952

Når påsken nærmer seg kommer minnene fra ungdommens påsker frem. Jeg var så heldig å være speider i 5. Larvik tropp. Denne troppen hadde tradisjon for å reise til Lifjell å feire påske der. Troppssjefen, Bjarne Indgjerd, var klokker i Larvik, og ble bare kalt "Klokkærn." Speiderne var de første som i samlet tropp besøkte fjellet, fra påsken i 1935. Den gangen var det nesten som å dra ut på en dristig oppdagelsesferd til ukjent terreng. Det var ikke veiforbindelse, ikke strøm og vann, for ikke å snakke om kloakk oppe i setergrenda Jønnebu hvor speiderne bodde i et uthus.

Den berømte "Svettelia" måtte overvinnes på ski for å komme fra Lifjell hotell og opp til Ola Raukleivs seterbu. Der hadde speiderne tilhold i et gammelt uthus fram til 1952, da de bygde sin egen hytte "Speiderbo."

Et fast innslag i påskefeiringen under oppholdet var speidernes to andakter. De ble for det meste holdt under åpen himmel på Hollane - Lang fredag og på Jønnebu - 1. påskedag, hvor "Klokkærn" også ledet sitt "fremragende?" sangkor. Tiltaket møtte i starten sterk kritikk fra kirkelig hold, men det var et pionertiltak, og andaktene var de første sportsandakter som ble avholdt i Norge. Det er nå helt vanlig å ha sportsandakter i landets vintersportssteder,

Speiderne hadde også sin egen sang:

Lifjellsangen.

*Påske Lifjell, herlig tanke,! Sol på høye fjell,
Lune skar og hvite vidder. Lavlandsliv farvel!
Hei, vær hilset gamle gubber! Å, så godt det gjør.
Sånn fra fra fjell til minste stubber.Møte alt som før.*

*Glekse, Jøran over Austan, Himing langt i
nord,Jønnebu, Hollan, Mæl om Slåå, paradiset på
jord!Utfør går det så det svimler. Lukt i bygda
inn.Aldri så vi slike himler, sol og stjerne skinn.
Ingvar Hauge.*

Odvar Schrøder.

Ansvarlig Redaktør:
Hans-Olav Fredriksen
Rønningmyra 20 B - 3153 Tolvsrød
Tlf. 33311961 mob. 41614378
e-post: han-fre@online.no